PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 23 stycznia 2026 r.

DIH-3.707.177.2025.SD

DECYZJA DIH-3.11.2026

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]"

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2025 r. poz. 229, ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Zakład Mięsny Łapy Kuźmicki i Wspólnicy sp. j. z siedzibą w Łapach od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 października 2025 r. (sygn. NU.8361.122.2025.IB) nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniu 23 lipca 2025 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Podlaski WIIH" lub „organem pierwszej instancji" działając w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NU.8361.122.2025 z dnia 23 lipca 2025 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie spożywczym należącym do przedsiębiorcy XXX dalej jako: „strona postępowania", „strona" lub „przedsiębiorca". Kontrolę przedsiębiorcy zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2025 r. poz. 1480) dalej jako: „Prawo przedsiębiorców" poprzedzono zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 4 lipca 2025 r. w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmujący m.in. kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), dalej jako: „ustawa o informowaniu o cenach", „ustawa o cenach" oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz. 2776) dalej jako: „rozporządzenie Ministra Rozwoju", „rozporządzenie". Zawiadomienie to skutecznie doręczono przedsiębiorcy w dniu 7 lipca 2025 r. Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby czynnej w lokalu przedsiębiorcy oraz w dalszej kolejności jako osoby upoważnionej do reprezentowania wspólnika spółki, której przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli oraz klauzulą informacyjną RODO.
W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju.

W toku kontroli sprawdzono oznakowanie cena i ceną jednostkową łącznie 250 rodzajów produktów - artykuły spożywcze i nieżywnościowe. Zakwestionowano 7 produktów z uwagi na brak informacji o ich cenie jednostkowej oraz 5 produktów z niewłaściwie wyliczoną ceną jednostkową, co stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 23 lipca 2025r., nr akt kontroli NU.8361.122.2025.
W trakcie kontroli personel sklepu wyeliminował stwierdzone nieprawidłowości.
W dniu 1 października 2025 r. Podlaski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej jako: „kpa", zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 9 i 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Ponadto wezwano przedsiębiorcę do podania informacji o wysokości obrotów i przychodu uzyskanych w roku 2024. Pismem z dnia 8 października 2025 r. strona przekazała powyższe informacje.
Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Podlaski WIIH decyzją 21 października 2025 r. nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, tj. nieuwidocznieniem informacji o cenie jednostkowej łącznie 12 partii towarów. Decyzja została doręczona stronie 29 października 2025 r.

W dniu 20 listopada 2025 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK" lub „organem drugiej instancji", otrzymał za pośrednictwem Podlaskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji, w którym strona zwróciła się z wnioskiem o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy Podlaskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej w Białymstoku do ponownego rozpatrzenia. Wniosek umotywowała m.in. brakiem umyślnej winy, niskim stopniem społecznym szkodliwości czynu oraz niewspółmiernie do uchybień wysoką karą finansową. Przedsiębiorca wskazał, że wykonał wszystkie zalecenia pokontrolne i uzupełnił brakujące ceny jednostkowe.
Pismem z 27 listopada 2025 r. znak DIH-3.707.177.2025.SD, Prezes UOKiK zawiadomił stronę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował o przysługującym jej prawie zgodnie z art.10 § 1 Kpa do czynnego udziału w postępowaniu, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.
Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.
W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:
1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
2) w cenniku;
3) w katalogu;
4) na obwolucie;
w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu, o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.
Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju) dotyczy odpowiednio ceny za:
1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży wg objętości,
2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych wg długości lub powierzchni,
4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.
Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1. Natomiast § 6 ww. rozporządzenia stanowi, iż cena jednostkowa pakowanego środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym dotyczy masy netto środka spożywczego po odsączeniu, oznaczonej na opakowaniu jednostkowym, jeżeli płyn ten lub mieszanka płynów stanowi jedynie dodatek do podstawowego składu tego środka spożywczego.
Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju, zgodnie z którym, wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub
4) właściwości wyłącznie w parach;
5) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego

przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o jakich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L z 2017 r. Nr 345, str. 1, z późn. zm.)

W odwołaniu strona wniosła o całkowite uchylenie decyzji Podlaskiego WIIH z 21 października 2025 r. Strona wskazała naruszenie przepisów:

- art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług poprzez wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej w kwocie 1000 zł i ustaleniu, że doszło do znacznego naruszenia prawa przez spółkę w sytuacji, gdy charakter, waga, skala i czas trwania naruszenia tych obowiązków przez kontrolowaną był znikomy,
- art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. poprzez brak jego zastosowania i odmowę odstąpienia przez organ od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w sytuacji, kiedy sklep spożywczy prowadzony przez spółkę był kontrolowany po raz pierwszy, spółka jest jego właścicielem od czerwca 2025 r., kontrola została przeprowadzona po kilku tygodniach od rozpoczęcia jego działalności w ramach spółki, zaś jednocześnie zostały spełnione ustawowe przesłanki odstąpienia od kary to jest: waga naruszenia była znikoma, strona zaprzestała naruszenia,
- § 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r., poz. 2776) poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i stwierdzenie nieprawidłowego wyliczenia cen jednostkowych 5 produktów.

Strona podkreśla, że wszystkie błędy zostały naprawione w trakcie trwania postępowania.

Odnosząc się do argumentów zawartych w odwołaniu Prezes UOKiK wskazuje, że zaskarżoną decyzję wydano w związku z ustaleniami kontroli, których strona nie kwestionowała, a które w sposób jednoznaczny wskazują na niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych. Na 250 rodzajów produktów, dla których sprawdzano uwidocznienie cen i cen jednostkowych, stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły łącznie 12 rodzajów produktów, dla których nie uwidoczniono cen jednostkowych (7 produktów) oraz błędnie wyliczono cenę jednostkową (5 produktów). Jednocześnie należy wskazać, że naruszenie powyższych obowiązków nosiło znamiona czynu określonego i sankcjonowanego przez art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, w świetle którego, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków określonych w art. 4 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego karę pieniężną określoną w tym przepisie, tj. w wysokości do 20 000 zł. Przepisy te w sposób niewymagających dodatkowych założeń i wykładni nakazują właściwemu organowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązków przewidzianych ustawowo, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały

skorygowane. Dowiedzenie zatem, że określony podmiot nie wykonał powyższych obowiązków powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną, a wskazane przepisy mają charakter obowiązkowy (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2019 r. o sygn. akt VI SA/Wa 805/19).

Należy zaznaczyć, że przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie przewidują możliwości badania przez organ IH istnienia winy (umyślnej lub nieumyślnej), bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego stwierdzono nieprawidłowości. Nałożona na stronę kara pieniężna jest karą administracyjną, której zastosowanie jest możliwe w razie zaistnienia stanu niezgodnego z prawem, a odpowiedzialność administracyjna, jaka z tego tytułu powstaje, ma charakter odpowiedzialności obiektywnej i opiera się na zasadzie ryzyka związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą (por. wyrok NSA z dnia 8 października 2010 r. o sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką do przypisania tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków, bez względu na winę i przyczyny powstania naruszenia. Tym samym, organ IH w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, polegających na niewykonaniu przez kontrolowanego przedsiębiorcę obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na mocy której, nakłada na niego karę pieniężną w przewidzianej w ww. ustawie wysokości. Mając na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, działania naprawcze podjęte w trakcie kontroli na które strona powołuje się w odwołaniu, pozostają bez znaczenia dla oceny zasadności jej ukarania, gdyż karę pieniężną wymierza się za samo naruszenie prawa. Takie okoliczności mogą być wzięte pod uwagę dopiero przy ocenie przesłanek, które mają wpływ na wysokość nakładanej kary lub na możliwość odstąpienia od jej nałożenia.

Należy zauważyć, że protokół stanowi niepodważalny i wiarygodny dowód w sprawie świadczący o naruszeniu jakiego dopuścił się kontrolowany przedsiębiorca. Zgodnie z art. 76 § 1 Kpa protokół kontroli posiada walor dokumentu urzędowego tj. stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Protokół stanowi niepodważalny i wiarygodny dowód w sprawie świadczący o naruszeniu jakiego dopuścił się kontrolowany przedsiębiorca. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny.

Analiza akt sprawy przeprowadzona przez Prezesa UOKiK wykazała, że Podlaski WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na kompletnym, rzetelnym i spójnym materiale dowodowym, a przede wszystkim ustaleniach kontroli udokumentowanych w protokole kontroli z 23 lipca 2025 r., NU.8361.122.2025. W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy na 250 sprawdzonych rodzajów produktów wniesiono zastrzeżenia do uwidocznienia cen, tj. ze względu na brak cen jednostkowych przy łącznie 12 produktach, a więc stronie bez wątpienia została udowodniona okoliczność naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podlaski WIIH w drodze decyzji nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), to jest na podmiot, który dopuścił się powyższych naruszeń.

Ponadto należy podkreślić, że strona otrzymała zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 4 lipca 2025 r. (sygn. NU.8360.1.94.2025) ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy o cenach. Zawiadomienie doręczono stronie 7 lipca 2025 r., a kontrola rozpoczęła się 23 lipca 2025 r., więc strona mogła zweryfikować, w tym czasie czy wypełnia obowiązki w zakresie uwidocznienia cen i uzupełnić brakujące informacje.
Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy przesłanek wymiaru kary, wskazanych na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy o cenach i na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał, że organ pierwszej instancji prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki, mające wpływ na wymiar kary.
Miarkując stopień naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK podobnie, jak organ pierwszej instancji wskazuje, że cena towaru jest podstawową informacja dla konsumenta, zaś cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości produktu wyrażonej w jednostkach pieniężnych, w kontekście porównania produktów tego samego rodzaju, posiadających różną masę lub objętość. W niniejszym przypadku nieprawidłowości stwierdzono w odniesieniu do łącznie 12 rodzajów produktów na 250 partii, dla których sprawdzano uwidocznienie cen. Nieuwidocznienie cen jednostkowych pozbawiło konsumentów możliwości porównania cen tych towarów z innymi podobnymi towarami, a tym samym dokonania przez nich właściwego wyboru, z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej, potrzeb i upodobań. Należy zwrócić uwagę, że funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen produktów podobnych w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Stąd też, oprócz ceny za produkt, w miejscu sprzedaży detalicznej musi być również uwidoczniona cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów w danym sklepie, ale także mogą faktycznie przekonać się, czy podana cena jednostkowa (np. za litr) jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zakupie produktu w innym sklepie. Organ II instancji podkreśla, że obowiązek uwidocznienia cen jednostkowych jest równoważny z obowiązkiem uwidocznienia cen na co wskazuje treść art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Podlaski WIIH przyjął prawidłowo, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, że czas trwania naruszenia rozpoczął się w dniu stwierdzenia nieprawidłowości, który jednocześnie był pierwszym dniem kontroli, tj. 23 lipca 2025 r, a zakończył się w dniu 24 lipca 2025 r. jeszcze podczas trwania działań kontrolnych, poprzez uwidocznienie cen jednostkowych produktów zgodnie z obowiązującymi przepisami.
Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że przedsiębiorca od odebrania ww. zawiadomienia do dnia wszczęcia kontroli nie podjął żadnych czynności zmierzających do uzupełnienia brakujących cen jednostkowych i dopiero w wyniku podjętych przez Podlaski WIIH działań zaprzestał naruszania prawa.
Biorąc powyższe pod uwagę, zarówno w ocenie organu pierwszej instancji, jak i Prezesa UOKiK oceniając stopień naruszenia obowiązków przedsiębiorcy należy uznać, że jest on wyższy niż znikomy, gdyż stwierdzono brak rzetelnych informacji o cenach jednostkowych produktów oferowanych do sprzedaży produktów, co nie zapewniało konsumentom rzetelnej i jednoznacznej informacji o cenach oferowanych produktów.
Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę, że jest to pierwsze naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Prezes UOKiK zwraca również uwagę, że strona prowadzi działalność od

18 kwietnia 2002 r. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że strona jako doświadczony przedsiębiorca powinna wykazać się znajomością i dbałością o przestrzeganie przepisów dotyczących prowadzonej przez siebie działalności, szczególnie tych istotnych z punktu widzenia interesów i praw konsumentów. Warto w tym miejscu wskazać, iż przedsiębiorca posiadał wiedzę w zakresie obowiązujących przepisów dotyczących informowania o cenach towarów o czym świadczy fakt, iż przy pozostałych skontrolowanych produktach ceny i ceny jednostkowe zostały podane prawidłowo. Nasuwa się więc stwierdzenie, że to wyłącznie od przedsiębiorcy zależało, że nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych przy 12 rodzajach produktów. Podlaski WIIH w skarżonej decyzji wskazał, że strona podjęła działania naprawcze i usunęła stwierdzone nieprawidłowości w toku kontroli. Przy ocenie wielkości obrotów i przychodu strony, prawidłowo uwzględniono, przekazane informacje w tym zakresie za 2024 r., które wskazują, iż kara w wymierzonej wysokości nie stanowi zagrożenia dla bytu przedsiębiorcy. Wskazać również należy, że nałożona na stronę kara musi być na tyle dolegliwa, żeby spełniała swoją funkcję represyjną.
Natomiast z uwagi na charakter stwierdzonej nieprawidłowości organ pierwszej instancji zasadnie nie rozpatrywał przesłanki uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem obowiązków w zakresie uwidaczniania cen.
Odnosząc się do ostatniej przesłanki, Podlaski WIIH właściwie wskazał, że powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o charakterze transgranicznym prowadzonej przez przedsiębiorcę.
Zdaniem Prezesa UOKiK, opisane powyżej przesłanki, jakimi należało kierować się przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, stanowiły podstawę do wymierzenia stronie kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł, jaka została ustalona przez Podlaski WIIH. Bez wątpienia, wysokość kary pieniężnej ustalona na tym poziomie, przy maksymalnej wysokości 20 000 zł, jest kwotą optymalną i adekwatną do wagi naruszenia prawa.
Wskazać należy również, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem. Dlatego też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy. Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony postępowania o odstąpienie od nałożenia kary nie zasługuje na uwzględnienie. Informacje o cenie i cenie jednostkowej służy właściwemu poinformowaniu nabywcy o tym za jaki towar i w jakiej ilości ma zapłacić daną należność, a także stwarzają identyczne warunki dla podmiotów funkcjonujących na rynku. Dlatego rzetelna informacja o cenie jednostkowej daje możliwość porównania cen wielu produktów, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia ochrony interesów konsumenta.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Jak wskazuje Podlaski WIIH w skarżonej decyzji przedsiębiorca podjął dobrowolne działania i usunął stwierdzone nieprawidłowości. Tym

samym można uznać, że strona zaprzestała naruszania prawa w zakresie ujawnionych nieprawidłowości, co oznacza, że przesłanka zaprzestania naruszania prawa została spełniona. Jednakże, co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci byli pozbawieni informacji o cenach jednostkowych dla 12 produktów z 250 produktów objętych kontrolą stąd też wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą. Ponadto Prezes UOKiK podkreśla, że uwidocznienie ceny jednostkowej jest takim samym obowiązkiem przedsiębiorcy jak uwidocznienie ceny a podmioty działające na rynku są zobowiązane do respektowania tego obowiązku i jego wykonywaniu. To na przedsiębiorcy, który prowadzi placówkę handlową, spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację nie tylko o cenach, lecz również cenach jednostkowych oraz stosowanych odpowiednich jednostkach miar. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie jednostkowej nabywanego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. Cena jednostkowa umożliwia porównanie cen produktów podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, itp. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów w obrębie tej samej bądź różnych placówek handlowych w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za kilogram określonego towaru) jest dla nich odpowiednia. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 25 kwietnia 2019 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2345/18. W uzasadnieniu przedmiotowego wyroku Sąd wskazał: „Stwierdzić zatem należy, że zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy jednoznacznie potwierdza, iż kwestionowane podczas kontroli towary w sklepie należącym do Skarżącej nie były towarami sprzedawanymi na sztuki, gdyż miały do nich zastosowanie określone jednostki miar (w szczególności miary objętości), w związku z czym obowiązkiem przedsiębiorcy było należyte uwidocznienie cen stosownie do treści cytowanych powyżej przepisów dotyczących informowania o cenach towarów i usług. W tym zakresie Sąd nie dopatrzył się nieprawidłowości w stanowisku orzekających w sprawie organów obu instancji. Organy obu instancji słusznie przyjęły w uzasadnieniu spornych decyzji, że niedopełnienie obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych przez stronę skarżącą utrudniło porównanie konsumentom cen towarów podobnego rodzaju, ale o innej masie/objętości netto.”. Organ drugiej instancji, stwierdza, że naruszenie nałożonych przez przedsiębiorcę obowiązków w sposób bezpośredni godziło w interesy konsumentów i ograniczało dostęp do ważnej dla nich informacji o cenie jednostkowej towarów zagwarantowanej obowiązującymi przepisami. Mając na uwadze powyższe, nie można uznać wagi naruszenia za znikomą. Tym samym przesłanka druga nie została spełniona. Uznając za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, wskazać należy, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie. Nie jest również usprawiedliwieniem dla przedsiębiorcy fakt, że sklep spożywczy prowadzony przez spółkę był kontrolowany po raz pierwszy, a spółka jest jego właścicielem od czerwca 2025 r. Ponadto w przypadku pozostałych sprawdzonych produktów organ kontroli nie stwierdził nieprawidłowości w zakresie uwidocznienia cen, stąd też należy przyjąć, że strona zna obowiązujące przepisy. Biorąc pod uwagę powyższe,

wskazanie na podjęcie dobrowolnych działań przez stronę postępowania, nie spowoduje, że zaistnieje podstawa do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Należy również dodać, że czas prowadzenia działalności gospodarczej nie jest jedną z przesłanek stosowania art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a.

W rozpatrywanej sprawie nie ziściła się również przesłanka obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, ani też strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o cenach stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 6 tej ustawy, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor IH. Uwzględniając właściwość terytorialną, w stosunku do strony postępowania w takim zakresie mogły być prowadzone wyłącznie przez Podlaski WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Podlaskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej na stronę za to samo naruszenie, w związku z czym należy przyjąć, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w omawianym przypadku.

Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Prezes UOKiK wskazuje, że w związku z faktem usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości niezwłocznie, organ pierwszej instancji nie musiał wzywać strony do przedstawienia dowodów potwierdzających ten fakt. Jednocześnie rodzaj naruszenia nie wiązał się z koniecznością powiadomienia o nim właściwych podmiotów. W ocenie Prezesa UOKiK, strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości a nie może usunąć skutków naruszenia prawa, co nie jest wystarczające i nie pozwoli na spełnienie celów administracyjnej kary pieniężnej nakładanej na podstawie ustawy o cenach, która pełni nie tylko funkcję dyscyplinująco-represyjną, ale także i prewencyjną, mającą zapewnić wysoki poziom ochrony interesów konsumentów i zapobiec powstawaniu podobnych naruszeń w przyszłości. Należy podkreślić, że uwidocznienie cen jednostkowych jest obowiązkiem przedsiębiorcy, który musi wykonać przed udostępnieniem produktów do sprzedaży – jest to obowiązek przedumowny. Dlatego nie można usunąć skutków naruszenia tego obowiązku ponieważ zostały naruszone prawa konsumentów do informacji o cenach oferowanych produktów, którzy dokonywali zakupów przed dniem rozpoczęcia kontroli. Stąd też, należy przyjąć, że zastosowanie art. 189f § 2 i 3 Kpa w omawianym przypadku byłoby bezcelowe.

Odnosząc się z kolei wg. interpretacji strony do naruszenia § 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r., poz. 2776) poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, należy podkreślić, że organ

pierwszej instancji w treści decyzji dokładnie i precyzyjnie wskazał oraz zastosował prawidłowy sposób wyliczenia ceny jednostkowej w odniesieniu do 5 produktów (dotkniętych nieprawidłowością) będących w ofercie sprzedaży przedsiębiorcy. Z dokumentacji fotograficznej dołączonej do protokołu kontroli jasno wynika, iż sami producenci wskazują na masę netto po odsączaniu uznając, że mieszanka płynów stanowi jedynie dodatek do podstawowego składu tego środka spożywczego. Dlatego też przy tych produktach cena jednostkowa powinna być wyliczona w odniesieniu do masy po odsączeniu. Reasumując, sposób rozumienia przez stronę tego przepisu należy uznać za błędny.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe, zgodne z prawem i nie dawało podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe. Tym samym, zawarty w odwołaniu wniosek strony o uchylenie decyzji Podlaskiego WIIH, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie wymierzania kary pieniężnej.

Prezes UOKiK informuje również, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111) organ, który nałożył karę – organ pierwszej instancji, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:
1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania tej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

<u>Pouczenie:</u>
1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
   1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111).

Podstawa prawna pouczenia:
Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2025 r. poz. 935 ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:
1. XXX
2. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej